




PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

12.11.2019 r.



WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Pełnienie funkcji członka zarządu bez wynagrodzenia a przychód z nieodpłatnego świadczenia , wyrok NSA z 30 października 2019 r., sygn. II FSK 3717/17	3
Stosowanie klucza przychodowego w odniesieniu do kosztów wspólnych , wyrok NSA z 29 października 2019 r., sygn. II FSK 3744/17	3
Usługi w zakresie rozwoju biznesu a ograniczenie kosztów usług niematerialnych , wyrok WSA w Warszawie z 31 października 2019 r., sygn. III SA/WA 498/19	3
Odliczenie VAT od wydatków na budowę i utrzymanie hotelu pracowniczego , wyrok NSA z 29 października 2019 r., sygn. I FSK 1281/17	4

Pełnienie funkcji członka zarządu bez wynagrodzenia a przychód z nieodpłatnego świadczenia, wyrok NSA z 30 października 2019 r., sygn. II FSK 3717/17

W przedmiotowej sprawie NSA rozstrzygał, jakie skutki na gruncie CIT rodzi sytuacja, gdy pracownicy spółki właścicielskiej pełnią funkcje członków zarządu w spółce zależnej (polskiej spółce kapitałowej), która nie wypłaca im z tego tytułu wynagrodzenia. Sąd, powołując się na szerokie rozumienie pojęcia świadczeń nieodpłatnych, zgodnie z którym w jego zakres wchodzi wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu lub niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu uznał, że po stronie spółki zależnej powstaje przysporzenie z tytułu nieodpłatnego świadczenia skutkujące obowiązkiem rozpoznania przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Innymi słowy przyjął, że z uwagi na brak ponoszenia wydatków na wynagrodzenie członków zarządu, spółka uzyskała nieopłatne świadczenie, które powinno podlegać opodatkowaniu.

Stosowanie klucza przychodowego w odniesieniu do kosztów wspólnych, wyrok NSA z 29 października 2019 r., sygn. II FSK 3744/17

W rozpoznawanej sprawie NSA zajmował się zagadnieniem stosowania przez podatnika klucza przychodowego, w odniesieniu do kosztów wspólnych (tj. wydatków, które dotyczą zarówno działalności opodatkowanej, jak i zwolnionej). Spór pomiędzy fiskusem a podatnikiem dotyczył możliwości stosowania takiego klucza w odniesieniu do kosztów ponoszonych w miesiącach, w których podatnik rozpoznawał przychody tylko z działalności opodatkowanej (przed rozpoczęciem działalności zwolnionej). Organy podatkowe kwestionowały możliwość stosowania klucza przychodowego w takim przypadku, natomiast podatnik zajmował stanowisko przeciwne. Ostatecznie opierając się w szczególności na interpretacji art. 7 ust. 2 ustawy CIT zgodnie z którym dochodem, co do

zasady, jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym, NSA uznał, że ograniczenie stosowania klucza przychodowego jedynie do miesięcy, w których spółka uzyskiwała dochody z obydwu źródeł, nie znajdują uzasadnienia w przyjętej na gruncie ustawy CIT metodzie rocznego rozliczania podatku. Akcentował przy tym, że metoda rocznego obliczania dochodu oznacza, że podlegający opodatkowaniu dochód jest ustalany na podstawie przychodów i kosztów uzyskania przychodów wynikających ze zdarzeń, które powstały w trakcie całego, danego roku.

Usługi w zakresie rozwoju biznesu a ograniczenie kosztów usług niematerialnych, wyrok WSA w Warszawie z 31 października 2019 r., sygn. III SA/WA 498/19

W komentowanym wyroku WSA w Warszawie uznał, że usługi w zakresie rozwoju biznesu polegające na pozyskiwaniu nowych zleceń od klientów globalnych, nawiązywaniu nowych relacji i pozyskiwaniu nowych klientów oraz ustaleniu globalnych warunków współpracy z danym klientem globalnym nie stanowią usług doradczych ani usług o podobnym charakterze w rozumieniu art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Oznacza to, że wydatki – ponoszone m.in. na rzecz podmiotów powiązanych – nie podlegają limitowaniu ustanowionemu we wskazanym przepisie.

Na marginesie powyższych konstatacji WSA przyjął, że koszty nabywania usługi w zakresie rozwoju biznesu nie mogą być uznane za koszty bezpośrednio związane z wytworzeniem towaru lub świadczeniem usług, w rozumieniu art. 15e ust. 11 ustawy CIT. Są to koszty ogólne działalności prowadzonej przez spółki lokalne na podstawie ustaleń dotyczących współpracy na szczeblu globalnym. Koszt tych usług jest związany z późniejszym świadczeniem usług przez spółkę lokalną, lecz nie jest to związek bezpośredni. Bez wpływu na charakter tych usług (pośrednio lub bezpośrednio związany z usługą) pozostaje sposób kalkulacji wynagrodzenia.



Odliczenie VAT od wydatków na budowę i utrzymanie hotelu pracowniczego, wyrok NSA z 29 października 2019 r., sygn. I FSK 1281/17

W rozpatrywanej sprawie NSA nie zgodził się ze stanowiskiem, że wydatki poniesione przez podatnika na budowę, wyposażenie i bieżące utrzymanie hotelu pracowniczego związane będą w sposób bezpośredni z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT (nieodpłatne udostępnienie miejsc w hotelu pracownikom stanowi czynność, która nie podlega opodatkowaniu VAT) oraz zwolnionymi od podatku (odpłatne udostępnianie miejsc na cele mieszkaniowe).

Takie wydatki, w ocenie NSA stanowią koszty ogólne przedsiębiorstwa. Gdyby bowiem

podatnik nie wybudował tego hotelu, to zapewne nie byłby konkurencyjnym podmiotem na rynku pracy i niewątpliwie miałby problem z prowadzeniem działalności gospodarczej (tj. z prowadzeniem działalności opodatkowanej VAT), ponieważ mogłoby dojść do sytuacji, w której nie miałby on pracowników.

Podatnik prowadzący zakład pracy (pieczarkarnię) ma zatem prawo odliczyć podatek VAT naliczony od wydatków poniesionych na budowę i utrzymanie hotelu pracowniczego. Hotel znajduje się bowiem w pobliżu zakładu pracy (pieczarkarni) i ma służyć wyłącznie pracownikom, zatrudnionym w celu wykonywania przez podatnika czynności opodatkowanych VAT.



WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Postanowienie sądu o umorzeniu postępowania z powodu wykreślenia dłużnika z KRS a uznanie nieściągalności wierzytelności za uprawdopodobnioną**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.341.2019.1.AW _____ 6
- Obowiązek dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w deklaracji za miesiąc, w którym powstał obowiązek podatkowy, tj. w miesiącu, w którym dokonana została dostawa towarów**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 października 2019 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4012.341.2019.1.SS _____ 6
- Kwestia możliwości wystawienia zbiorczej faktury korygującej w sytuacji, gdy udzielony rabat posprzedażowy dotyczy tylko jednego rodzaju sprzedanych towarów**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.210.2019.1.WR _____ 6

Postanowienie sądu o umorzeniu postępowania z powodu wykreślenia dłużnika z KRS a uznanie nieściągalności wierzytelności za uprawdopodobnioną, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.341.2019.1.AW

Organ podatkowy uznał, że na gruncie art. 16 ust. 2a pkt 1 ustawy CIT (przepisu definiującego jakie nieściągalne wierzytelności należy uznać za uprawdopodobnione), postanowienie sądu rejonowego o umorzeniu postępowania z powodu wykreślenia dłużnika z KRS na podstawie art. 25d ust. 1 ustawy KRS stanowi wystarczającą przesłankę do uznania nieściągalności tej wierzytelności za uprawdopodobnioną.

Zgodnie bowiem z art. 25d ust. 1 ustawy KRS w przypadku ustalenia przez sąd rejestrowy w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu wpisanego do rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, że podmiot ten nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności, sąd rejestrowy orzeka o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego i zarządza jego wykreślenie z rejestru.

Podsumowując, organ podatkowy uznał, że w odniesieniu do takiej wierzytelności podatnik ma prawo rozpoznać jako koszt podatkowy odpowiednie odpisy aktualizujące wartość należności (zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 16 ust. 1 pkt 26a ustawy CIT).

Obowiązek dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w deklaracji za miesiąc, w którym powstał obowiązek podatkowy, tj. w miesiącu, w którym dokonana została dostawa towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 października 2019 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4012.341.2019.1.SS

W przedmiotowej sprawie, dla dostaw towarów objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia zostały wystawione faktury z zastosowaniem stawki podatku w wysokości 23%. W konsekwencji, faktury zostały wystawione przez wnioskodawcę błędnie, tj. na zasadach ogólnych. Oznacza to, że przyczyna powodująca konieczność dokonania korekt istniała już w chwili wystawienia faktur pierwotnych.

Biorąc to pod uwagę, w związku z obowiązkiem wystawienia przez wnioskodawcę faktur korygujących powinien on dokonać korekty

deklaracji VAT za okresy wsteczne, tj. okresy w których powstał obowiązek podatkowy w odniesieniu do poszczególnych dostaw towarów. Wnioskodawca nie musi jednak posiadać w takim przypadku potwierdzenia otrzymania faktur korygujących.

Wystawienie faktur korygujących do faktur pierwotnych wystawionych przez wnioskodawcę korygujących podstawę opodatkowania i podatek należny jest przy tym możliwe, przy założeniu, że zobowiązanie podatkowe za okres rozliczeniowy, którego dotyczą faktury pierwotne, nie uległo przedawnieniu.

Wnioskodawca jest zatem zobowiązany do dokonania korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego w deklaracji za miesiąc, w którym powstał obowiązek podatkowy, tj. w miesiącu, w którym dokonana została dostawa towarów.

Kwestia możliwości wystawienia zbiorczej faktury korygującej w sytuacji, gdy udzielony rabat posprzedażowy dotyczy tylko jednego rodzaju sprzedanych towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2019 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.210.2019.1.WR

Przepisy ustawy VAT nie odnoszą się wprost do zagadnienia możliwości wystawiania zbiorczej faktury korygującej, innej niż dotyczącej wszystkich dostaw towarów lub wszystkich usług za dany okres na rzecz jednego odbiorcy. Przepisy ustawy VAT nie wyłączają jednak możliwości wystawienia takiej faktury. Dlatego też należy przyjąć, że nie ma przeszkód, aby wystawiać zbiorczą fakturę korygującą wyłącznie do kilku faktur dokumentujących pierwotną sprzedaż na rzecz jednego odbiorcy.

Zatem, w przypadku np. udzielenia opustu w odniesieniu do części dostaw towarów dla jednego odbiorcy w konkretnym okresie, również można wystawiać zbiorcze faktury korygujące. Takie faktury muszą jednak zawierać wszystkie elementy określone przepisami ustawy VAT.

Oznacza to, że spółka może wystawić jedną (zbiorczą) fakturę korygującą za dany okres z tytułu udzielenia opustu dla danego kontrahenta. Faktura korygująca musi jednak zawierać wszystkie elementy wskazane w art. 106j ust. 2 ustawy VAT. Poza tym, w przedstawionym zdarzeniu przyszłym, fakturą korygującą nie będą mogły być objęte faktury, które dotyczą asortymentu nieobjętego promocją.



PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT



PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl



ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl